

ПОДАТОК НА ВИВЕДЕНИЙ КАПІТАЛ – ПЕРЕВАГИ ТА НЕДОЛІКИ

А. Міньковська, асистент

Дніпровський державний аграрно-економічний університет

Президент України Петро Порошенко заявив про заміну податку на прибуток податком на виведений капітал. Це планується із 1 січня 2019 року. Скасування цього податку загалом може спричинити втрати для національного бюджету до 23 млрд грн. Проте цей крок очільник української держави називає свідомим ризиком для стимулювання бізнесу до реінвестицій у економічне зростання. Також урядові належить розробити компенсаторні механізми для покриття можливих втрат, коли податок буде скасовано.

Будь-який бізнес існує, насамперед, щоб заробляти гроші для власника (а інакше це не бізнес, а щось інше). Поки гроші обертаються в бізнесі, вони створюють додану вартість, забезпечують робочі місця, надходження до бюджету від ПДВ і ПДФО, наповнюють Пенсійний фонд. Вилучати частину прибутку на цьому етапі не лише безглуздо, а й навіть шкідливо для економіки в перспективі – вважають ідеологи податку на виведений капітал. І тому пропонують брати податок уже "на виході" – коли гроші відправляються до власника у вигляді дивідендів або інших благ.

Плюси такої моделі оподаткування очевидні:

1) створюються стимули для ділової та інвестиційної активності. Як показав досвід Естонії, до країни відразу збільшився приплив іноземних інвестицій. Разом з тим інвестори-резиденти чомусь не поспішили нарощувати свою активність. Вочевидь, не повірили такому щастю;

2) у підприємств немає необхідності занижувати фінансовий результат, а отже, фінансова звітність підприємств може стати більш прозорою й привабливою для інвесторів і банків;

3) податкові зобов'язання легко перевіряти, адже операції, що віднесені до об'єкта оподаткування, складно приховати. Податківцям досить буде проконтролювати факт наявності таких операцій. Відповідно, зникне тема для спорів: "можна чи не можна відносити до витрат?", "чи потрібно коригувати?" (хоча привід для спекуляцій навколо звичайних цін однаково залишиться).

Опоненти ставлять зустрічні критичні запитання:

1. Якщо цей податок такий ефективний, то чому його дотепер не впровадила жодна країна, крім Естонії? У більшості розвинених економік світу справляється корпоративний податок, що є аналогом нашого податку на прибуток.

2. Чим закрити діру в бюджеті, яка неминуче утворюється після відмови від податку на прибуток? Але ж в Естонії так і трапилося: спочатку надходження від нового податку виявилися вдвічі менше, ніж від податку на прибуток.

3. Не чи будуть компанії просто "переводити в готівку" кошти, прикриваючись купівлею яких-небудь фіктивних послуг, замість того щоб

сплачувати податок на виведений капітал? Хоча тут якраз відповідь є: при ставці податку 15 % вже немає ніякого сенсу ризикувати.

Що ж стосується податку на виведений капітал, то ми не беремося нікого агітувати ні за, ні проти. Тепер ви знаєте, які зміни плануються щодо податку на прибуток. Добре це чи погано час покаже. А висновки кожен зробить сам.

Література:

1. Податковий кодекс/ Електронний ресурс : https://urist-ua.net/кодекси/податковий_кодекс_україни/стаття_III/

НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОБЛІКУ ЗАГАЛЬНОВИРОБНИЧИХ ВИТРАТ ПІДПРИЄМСТВА

О.Козакова, студентка гр. МгОПз-17

Науковий керівник: О. Чернецька, к.е.н., доц.

Дніпровський державний аграрно-економічний університет

Процес ведення обліку загальновиробничих витрат регламентується значною кількістю нормативно-правових документів на загальнодержавному рівні, на підставі яких власники підприємств визначають конкретні правила обліку загальновиробничих витрат залежно від особливостей господарської діяльності.

Суб'єкти господарювання при веденні бухгалтерського обліку загальновиробничих витрат повинні дотримуватися загальних принципів його ведення, які передбачаються Законом України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» від 16.07.1999 р. № 996-XIV. Дані принципи є базовими, а їх дотримання є беззаперечною умовою ведення бухгалтерського обліку.

Податковий кодекс України від 02.12.2010 р. № 2755-VI регулює відносини, що виникають у сфері справляння податків і зборів. Загальновиробничі витрати є елементом витрат на виробництво, а отже, входять до складу собівартості реалізованої продукції (робіт, послуг) і чинять вплив на розмір оподаткованого фінансового результату.

НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності», затверджене Наказом Міністерства фінансів України 07.02.2013 № 73, визначає мету, склад і принципи підготовки фінансової звітності та вимоги до визнання і розкриття її елементів. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 16 «Витрати», затверджене Міністерством фінансів України від 31.12.1999 р. № 318 визначає методологічні засади формування в бухгалтерському обліку інформації про витрати підприємства та її розкриття в фінансовій звітності. Склад загальновиробничих витрат підприємства регламентується статтею 15 П(С)БО 16. Статтею 16 даного Положення (стандарту) регламентовано поділ загальновиробничих витрат суб'єкта господарювання на постійні та змінні.

План рахунків бухгалтерського обліку є переліком рахунків і схем реєстрації та групування на них фактів фінансово-господарської діяльності у бухгалтерському обліку. Призначення і порядок ведення рахунків